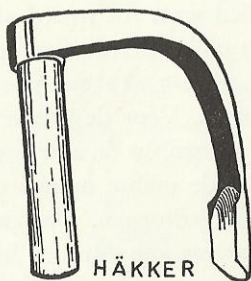

namen zijn bijna alle van het type gouge: volgens Ducarme—Gozin zegt men in Rance *gôûtche*, in Crupet *goudje* of *gobe*, in Silenrieux volgens Delvaux *gouche*, in Lavacherie volgens Feller *gobe*, terwijl volgens dezelfde Laiche-sur-Semois *goube* kent, Lavacherie, Awenne en Bourlers *gouche* en *goudje*; Haucotte schrijft *goudje*. In de Franse Ardennen is volgens Vauchelet *gouge* de benaming. Afwijkend is *talonyère* dat men bij Noël vindt, maar de interpretatie is niet geheel zeker, evenmin als voor *Kopfspitze* dat Gogh opgeeft.

Het is een alleszins merkwaardige zaak, dat in het oosten van Gelderland een instrument gevonden kan worden dat als randverschijnsel naast de dopbeitel-verspreiding zal moeten worden beoordeeld. Ik bedoel de hierbij afgebeelde *häkker*, die men aantreft in Winterswijk M 13, Laren G 221 en waarschijnlijk ook in Misten M 11, waar men het woord, naar ik aanneem bij vergissing, heeft opgegeven voor de dissel. Volgens de zegsman in Laren, die ik later vanwege de zeldzame opgaven van zijn vragenlijst heb bezocht, gebruikt men het werktuig om, zittend op de

bok (vgl. de afbeelding bij kaart 22 sub B), de eerste uitholling in de klomp te hakken. Daarnaast gebruikte hij nog een tweede hakker om de uitholling in de klomp langs de kanten recht te maken; het snijdende deel daarvan was niet, zoals dat van de dopbeitel en de eerste hakker, half-cilindervormig, maar vlak. Met een afzonderlijk werktuig in het noordoosten van het land weet men niet goed raad. Bij Büld is het niet terug te vinden, evenmin als in andere bronnen. Moet men aannemen, dat het een eigen ontwikkeling is van de Achterhoek? Mijn Larense zegsman bracht zijn *bok* in verband met gewoonten in Winterswijk, wat erop kan wijzen, dat het gebied buiten de invloed vanuit het zuidwesten om een eigen traditie heeft gekweekt in de